

Gruppe: 1

FCI rasenr: 83

FCI dato: 20.01.2010

NKK dato: 07.03.2022

SCHIPPERKE

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundarættarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 1
FCIs RASENR.: 83

RASEBESKRIVELSE FOR **SCHIPPERKE**

**Opprinnelsesland/
hjemland:** Belgia.

Bruksområde: Liten vakt- og selskapshund.

Historikk: På flamsk betyr schipperke «liten gjeter». Den felles forfaren til belgiske fårehunder og schipperke sies å være en gammel rase, kalt "leuvenaar", som regel ganske liten og sort. Schipperkens opprinnelse kan spores tilbake til 1600-tallet. Rundt 1690 var den favoritten blant arbeidere og skomakere fra Sint-Goriks-kvartalet i Brussel. De arrangerte konkurranser for å vise frem det intrikate arbeidet gjort med kobberhalsbånd som de prydet sine hunder med. Halene var helkupert, noe som tilsynelatende har vært en mote siden 1400-tallet. Rasen var kjent for å fange mus, rotter, muldvarp og andre skadedyr. Schipperke ble stilt ut første gang i 1882 i byen Spa og kom på moten takket være dronning Marie-Henriette av Belgia. Den ble introdusert i Storbritannia og USA i 1887. Den første standarden ble skrevet i 1888 av raseklubben, som ble stiftet samme året, noe som gjør den til den eldste raseklubben i Belgia. På den tiden diskuterte man ofte de ulike typevariantene; de fra Antwerpen, Leuven og Brussel. I årenes løp har man gjort store anstrengelser for å gjøre typen mer homogen.

Helhetsinntrykk: Schipperke er en gjeterhund av lite format, ulveaktig (lupoid), med meget solid bygning. Kileformet hode med velutviklet skalle og forholdsvis kort snuteparti. Harmonisk kropp, kort, ganske bred og kompakt med lett benstamme. Pelsen er meget karakteristisk. Den skal være rikelig, med rette hårstrå som skal forme krage, man (ryggår), flanker og bukser, som gir rasen dens unike silhuett. Tydelig kjønnspreg. Rasens bygning, med dens særpreg og karakter tilhørende en gjeterhund - alt dette i lite format, forklarer dens store popularitet langt utenfor Belgias grenser.

Viktige proporsjoner:

- Mankehøyden lik kroppslengden = kvadratisk bygning.
- Brystet rekker til albuene.
- Snutepartiet er tydelig kortere enn halve hodelengden.

**Adferd/
temperament:** Schipperke er en utmerket liten vakthund som varsler tydelig. Rasen oser av vitalitet og er reservert ovenfor fremmede. Den er aktiv, meget smidig, utholdende og alltid interessert i det som foregår rundt den. En schipperke vil være klar til å bite for å forsvare gjenstander den er satt til å vokte. Den er barnekjær og alltid nysgjerrig på hva som foregår bak en lukket dør eller en gjenstand som blir flyttet på. En schipperke gir uttrykk for sine følelser ved å bjeffe høyt og intenst

samt reise bust på nakke og rygg. Rasen er nysgjerrig, og jakter på rotter og andre skadedyr.

Hode:

Ulveaktig, kileformet, men ikke for langt. Bredt nok til å passe til kroppen. Moderat hvelvede øyebrynsbuer og kinnben. Tydelig overgang fra skalle til snute, men ikke for markert.

Skalle:

Ganske bred, avsmalnende mot øynene og lett avrundet sett fra siden. Skalle og snute har parallelle linjer.

Stopp:

Tydelig, men ikke overdrevent markert.

Nesebrusk:

Liten. Alltid sort.

Snuteparti:

Lett avsmalnende, godt meislet, ikke for langt eller for kort. Lengden ca. 40% av hodets totale lengde. Rett neserygg.

Lepper:

Sorte. Stramme.

Kjever/tenner:

Sunne, godt plasserte tenner. Saksebitt, tangbitt tolereres. Komplet tannsett. Mangel av en eller to premolarer (en eller to P1 eller en P2) tolereres, mangel av en M3 tas ikke hensyn til.

Kinn:

Tørre, glir umerkelig over i snutepartiets sider.

Øyne:

Mørkebrune, små, mandelformede. Verken innsunkne eller utstående. Skarpt, våkent og intenst blick. Sorte øyelokksrender.

Ører:

Sterke, meget små, spisse, triangelformede (så nær en likesidet trekant som mulig). Høyt ansatte, men ikke for tettstilte. Stramme og meget bevegelige.

Hals:

Sterk, kraftfull, muskuløs og fremstår meget omfangsrik grunnet den pelsrike kragen. Middels lang, godt plassert på skuldrene, velbåret, holdes høyere når den er oppmerksom. Lett hvelvet nakkebue.

Forlemmer:**Helhetsinntrykk:**

Rette sett fra alle sider, helt parallelle sett forfra. Lengden fra bakke til albue tilsvarer halve mankehøyden.

Skulder:

Lang og skråstilt, normal skuldervinkling.

Overarm:

Lang og tilstrekkelig vinklet.

Albue:

Fast, verken inn- eller utoverdreid.

Underarm:

Rett. Plassert godt fra hverandre sett forfra.

Håndrot:

Sterk, ikke fremtredende.

<u>Mellomhånd:</u>	Ganske kort, i fortsettelse av underarmen. Lett skråstilt sett fra siden.
<u>Poter:</u>	Små, runde og godt sluttede (kattepoter), godt hvelvede. Klørne korte og sterke, alltid sorte.
<u>Kropp:</u>	Kort og bred, derfor cobby, men ikke tung eller klumpet. Kvadratisk kroppsform, der lengden målt fra skulderleddet til sittebensknuten er omtrent lik mankehøyden.
<u>Overlinje:</u>	Rett og stram, lett fallende fra manken mot krysset.
<u>Manke:</u>	Meget markert, som forsterkes av den meget omfangsrige kragen.
<u>Rygg:</u>	Kort, rett og sterk.
<u>Lend:</u>	Kort, bred og kraftfull.
<u>Kryss:</u>	Kort, bredt og flatt. Den bakre delen av krysset, dvs. forbindelsen mellom kryss og sittebensknute, skal være harmonisk avrundet, som på et marsvin.
<u>Bryst:</u>	God brystdybde, når til albueene. Bredt i fronten og også bak skuldrene, godt hvelvede ribben. Markert forbryst sett i profil.
<u>Underlinje/buk:</u>	Fra albueene harmonisk linje mot buken som er moderat optrukket, verken hengende eller meget optrukket.
<u>Hale:</u>	Høyt ansatt. Noen individer er født helt haleløse eller med en rudimentær eller ufullstendig hale (stumphale eller kort hale), noe som ikke skal straffes. En naturlig lang hale skal i hvile rekke minst til haseleddet men kan bæres høyere under bevegelse. Den skal bæres i linje med ryggen, men helst ikke høyere. En ringlet hale eller en hale som bæres over ryggen er ikke ønskelig, men aksepteres.
<u>Baklemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Plassert under kroppen, helt parallelle sett bakfra.
<u>Lår:</u>	Lange, meget muskuløse. Ser bredere ut grunnet den tykke pelsen.
<u>Knær:</u>	Plassert omtrent loddrett under hoften. Normal vinkling.
<u>Underlår:</u>	Omtrent av samme lengde som låret.
<u>Haser:</u>	Velvinklet, men uten overdrivelse.
<u>Mellomfot:</u>	Ganske kort.
<u>Poter:</u>	Som forpotene eller noe lengre.

Bevegelser: I trav er bevegelsene smidige og faste med tilstrekkelig steglengde i front og god aksjon i bakparten. Overlinjen skal forbli horisontal, og bevegelsene skal være parallelle. For- og bakbensbevegelsene skal harmonere, og albuene skal være tilliggende. Snorer i høyere fart.

Hud: Stram over hele kroppen.

Pels:

Hårlag: Dekkhårene rikelige, tykke, rette og med ganske grov struktur, og sammen med den myke og tykke underullen danner den en utmerket beskyttelse. Meget kort pels på ørene, hodet, fremre del av bena, hasene og mellomføttene. Middels lang og tettliggende på kroppen. Mye lengre og mer utstående pels rundt halsen slik at det, særlig hos hannhunder, dannes en typisk krage (fra toppen av nakken ned til manken, på skuldrene og brystet, samt at den skal rekke ned mellom forbena, og gradvis avta under brystet). Lengre og rikelig pels på baksiden av lårene som dekker anus slik at det dannes bukser. Halen dekket med pels av samme lengde som på kroppen.

Farge: Helt sort. Underullen behøver ikke være helt sort, den kan være mørk grå forutsatt at den er helt skjult under dekkhårene. Litt grått for eksempel på snutepartiet som et tegn på alder, tolereres.

Størrelse og vekt:

Vekt: 3 – 9 kg. Ønskelig 4 – 7 kg.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd.

- **Helhetsinntrykk:** Klumpete, mangler substans, for lange eller for korte ben, rektangulær kroppsbygning.
- **Hode:** For langt eller for kort. Ikke parallell skalle og snute, revelignende, for markerte øyebrynsbuer eller kinnben.
- **Skalle:** For smal, for rund eller kuplet panne.
- **Snuteparti:** For langt eller kort, snipete, klumpete, konveks neserygg.
- **Tenner:** Irregulær tannstilling.
- **Øyne:** Store, runde eller fremtredende, lyse (hasselnøttfargete aksepteres).
- **Bryst:** Smalt, flatt, tønneformet. Ikke tilstrekkelig dybde.
- **Kryss:** Langt, avfallende, overbygget, ikke avrundet i bakre del (overgang kryss til baksiden av lårene).
- **Lemmer:** For lite eller for mye vinkling.
- **Bevegelser:** Trange, for kort steglengde, for lite aksjon, overlinje som ikke bæres korrekt i bevegelse, høye forbensbevegelser eller hoppende bakbensbevegelser.
- **Pels:** For kort (korthåret), for lang, for tynn, myk eller silkeaktig, bølgete, for flattliggende på kroppen eller hengende. For lite eller ingen krage, man,

flanker eller bukser (mer alvorlig feil hos hannhunder). Utilstrekkelig mengde underull.

- Farger: Grå, brunaktig eller rødlig skinn i dekkpelsen. Noen få hvite hår på potene tolereres.
- Temperament: Apatisk eller engstelig.

Grove feil:

- Tenner: mangel av en fortann, tre P1, eller to P2.

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tydelige tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Temperament: Aggressiv eller meget redd
- Helhetsinntrykk: Manglende rasepreg
- Tenner: Over- eller underbitt (også omvendt saksebitt), skjevt bitt. Mangel av en hjørnetann; en P4 i overkjeven eller en M1 eller M2 (men ikke M3) i underkjeven; mangel av en P4 i underkjeven; av en P3 og en annen tann, eller totalt 4 manglende tenner eller mer (unntatt fire P1).
- Manglende pigment på nesebrusk, lepper, øyelokkrender
- Ører: Hengende eller halvt stående
- Pels: Lang, myk, silkeaktig, dvs. tydelig langhåret pelstype. Beheng på ørene, bak **lårene** etc. Totalt manglende underull.
- Farger: Alle bortsett fra sort (bortsett fra grå, brunaktige eller rødlige toner) eller meget små hvite tegninger selv på tærne.
- Vekt: Klart utenfor oppgitte mål.

NB! Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.